

Lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.;

utfärdad den 1 december 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 och 19 §§ lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska ha följande lydelse.

2 §² Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
6. skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
8. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
9. lagen (2004:629) om trängselskatt.

19 §³ Om mer än en skattefordran enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska drivas in hos samma gäldenär, ska belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om fordringar som har påförts enligt bestämmelserna i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller skattebetalningslagen (1997:483).

På regeringens vägnar

PETER NORMAN

Frank Walterson
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 2010/11:166, bet. 2011/12:SkU4, rskr. 2011/12:29.

² Senaste lydelse 2010:1257.

³ Senaste lydelse 2006:715.

